

BAGOLY

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt.
Fél évre	-----	4	¢
Negyedévre	-----	2	¢

Egyes szám ára 16 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVAT AL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.

LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

G E S Z T E N.

Muzsika szól, cseng a pohár!
A kastélyban újra zaj van;
Csendes fészek volt sokáig,
Gazdája évek hosszáig
Úszott nehéz gondban, bajban.

Panasz nélkül küzdött, fáradt
A hazáért Tisza Kálmán;
Megvalósítá az álmot,
Pedig sokszor vetett gáncsot
Útjára a törpe ármány.

Most, hogy hazatért pihenni,
Eljöttek a jó barátok;
Sőt az ellen tábor ajkán,
Tisza Kálmán neve napján,
Áldás fakad és nem átok.

Üdvözli a labancz-verő
Vén kurucz: Csanády Sándor,
Öblös, nagy száját kinyitva,
Tiszát sohajtozza vissza
És csókot hint felé százszor.

Felfordult egy bolond világ;
Sokan puhúltak meg már is
És fegyverét, nem egy bajnok
Teszi földre, de biz rajtok
Jót nevet a generális.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XXX.

R Á D L Ö D Ö N.

Moltó: Duna szigetében öklelődik egy cseh,
Szörnyüképen kedvez neki a szerencse.

Pennám, pennám, kedves pennám, változzál át éles borotvává; ti meg fekete tintacseppek gyöngyözzetek, miként a szappanhab, mert egy bajusztalan ember-ről irok, a ki hadi lábon áll Royko Viktorral, a tiszaujlaki patikárussal, mivel nincs szüksége pedrőre.

Rádl Ödön egy bölcsen számító, okos ember; ki nem azt teszi, mi a világnak tetszik, nem alkalmazkodik ahoz, amit a rideg társadalmi szabályok és a szeszélyes divat követel, hanem úgy cselekszik, a mint neki jól esik.

Egyszer megharagudott az orra alatt levő torzonborz pemzlire, mert mindig elébb megkóstolta az a vastagételt, mint ő; fogta tehát és lekaszáltatta az ajka felett lengedező fűszálakat; de azért a nótájához hí maradt és most is azt muzsikáltatja *Hamza* Miskával, hogy:

Írigylik a bajuszomat,
Ezt a szép kis jószágomat;
Felkunkorítom a végít,
Úgy megyek az utcán végig.

Különös, nem mindennapi férfiú *Rádl*.

Kiváló tipikus alak. Voltaképen magyar és mégis cseh, melybe angol flegma van oltva.

Öse a nagy *Holubár* volt, ki a vitézi tornán sorra potyolta a kurucz magyarokat.

De *Rádl* nem tud semmit elődei nyelvéből, csak mint fiatal ember ismert be annyit, hogy: *csehül vagyok!*

És bizony csehül is volt.

Úgy sípolt a tüdeje, mint egy repedt oldalu kintorna.

A doktorok kimondták reá a szentenciát, hogy trecut!

Mindenki azt hitte, hogy pár hó alatt kiköhögi le két ez árnyék világból.

De csalódtak!

A *nagy cseh* lement délre s Itália langyos levegőjétől behegedtek a tüdő-üter sebei, a kiömlő vérpatak bedugult; a szenvedő beteg visszatért a temető kapujából.

A ki olvasta azokat a melancholikus, kétségbeesett leveleket, melyeket *egy olasz faluból* irt *Holubár* ivadéka; méltán hihette, hogy végkép leapadt a hús azokról a dicső csontokról, melyekbe sok velő és tenger tudomány szorult.

Azonban csalódtak; mert *Rádl* Ödön úgy neki dal-mahodott a macarónitól, meg a polentától, hogy a tarkóján is csepegett a zsír.

A vékony gyufából vaskos vendégoldalrúd lett és az az ember, ki szeles időben nem mert a szobából kimenni, mert félt, hogy elkapja a fuvalom: később szemébe nézett a legnagyobb zivatarnak.

De nemcsak testileg, hanem szellemileg is megerősödött.

Azt a hideg, ködbe mártott, angol vért megerősítette az élet küzdelem, abból a nagy kerek koponyából csak úgy sugárzott a tudomány.

Rádl Ödön.

Rádl hirlapíró lett.

Minden czikke figyelmet és feltűnést keltett s érdemei elismeréseül tagjául választotta a «*Petőfi társaság*».

Azonban nemsokára meggyőződött arról, hogy az írói kenyér, kutya kenyér, sutba dobta tehát a gitárt és ügyvéd lett.

Nem ám imilyen, amolyan mindennapi prókátor kinek egyedüli, magasztos czélja az embernyuzás; hanem olyan fiskális, a ki utálja a lenyalt stemplit és czélja a jogvédelem.

Csakhamar híres védő lett belőle; hozzá siettek a bajba került emberek s akiken már nem segíthetett senki, azokon segített a Rádl Ödön ékes szólása.

Sok ideig ketten uralták a tért: ő és *Hegyesi*.

De míg a sárréti *Dantonnak* két védenoze jutott kötéltre, addig *Rádl* Ödön megőrizte Kozarektól az ő embereit.

Mindig is védbeszédeken törte fejét a nagy gondolkozó.

Van is érte baja, bosszankodása, mert mikor a kaszinóban kalabriászozik, nagyon sokszor paczczol s ilyenkor mérgesen reá acsarkodik *Miskolczy* Barna.

Vadászatokon is el elmélázik *Rádl*, akkor meg hűséges cseh vizslája vakkant felé, hogy: prsztesk nakop! a mi magyarul azt jelenti: gazdám vigyázz!

Azonban nemcsak a kalabriászhoz, nemcsak a vadászathoz, nem csupán a kritika íráshoz és fiskálissághoz ért *Holubár* dicső ivadéka, hanem ért a politikai szónoklatokhoz is.

Megmutatta ezt legközelebb Geszten, hol tartott egy olyan remek beszédet, mely dicsőségére vált volna Mirabeaunak.

Volt abban egy nagy adag philosophia, mellette garnirungnak izletes elokvenczia, felmelegítve a lelkesedés és nemes hevület tiszta lángján.

Szóval Rádl Ödön, kitűnő szónok, jeles fiskális, ügyes vadász és bölcsen kaláberező férfi.

Méltó utódja ő a nagy viadornak, a ki hatalmas öklelő fájával sok embert kiemelt már a nyeregből.

Csak hogy a szellemi fegyverrel nehezebb harcolni mint a hosszú nyelű dárdával.

Az elmondottak után azonban ne higgye senki, hogy Rádl kifele gravitál; mert ő mindig befele gravitált. Szive nem *Prágához* hanem *Nagyváradhoz* húz.

Utálja a verklit és imádja a cigány muzsikát.

Magyar ember lett testestől, lelkestől; aranypaszmántos a szive, zsinóros a gondolkozása.

Becsületes adófizető polgár; hozzá még város atya. Igazán kár, hogy nem atya!

Izé.

H I R D E T É S.

Tekintettel az őszi időre, légyfogó papiros minden kereskedésben leszállított áron kapható.

Ú J D O N S Á G O K.

— **Személyi hír.** *Caparescu* Traján romániai ügynök a fekete-erdei üveghutából Nagyváradra érkezett s itt *Rácz Mihály* szerkesztő szívesen látott vendége.

— **Egy kis baj.** A vízvezeték előmunkálatainál egy kis váratlan bajra bukkantak. Ugyanis felfedezték, hogy a főtartány helyén *nincsen víz*.

— **Agárverseny** lesz ma Berettyó-Ujfaluban; jaj lesz a sánta nyúlaknak.

— **Öröm hír.** Laptársunk a „*Szabadság*” írja, hogy: „szaporodnak a cselédek”. Nagyon helyesen; legalább több lesz a dajka.

— **Tanulmányuton.** Csaba-város főmérnöke *Sztraka* Ernő, városunkban időzik és intézményeinket tanulmányozza. Mint értesülünk, a derék inzsellér álmélkodva nézte a *Krona*-utczai fényes világítást és a *Czinege*-utczai kövezetet.

— **Adomány.** *Retzes Péter* végrehajtó, kedves nejét, született *Értés Mária*t a biharmegyei régészeti egyletnek ajándékozta.

ESKÜVŐ UTÁN.

— Édes Bélám! Az oltár előtt megesküdtél, hogy szeretsz; most meg esküdj meg arra, hogy nem kártyázol, nem dohányzol, nem iszol és engem meg nem csalsz soha!

— Imádott Emiliám! Felfogadom, de csak egy feltétel alatt.

— Nos mi az?

— Ha te is megesküszöl, hogy sohasem marasztod a mamádat, mikor menni akar.

Lakás-változtatás.

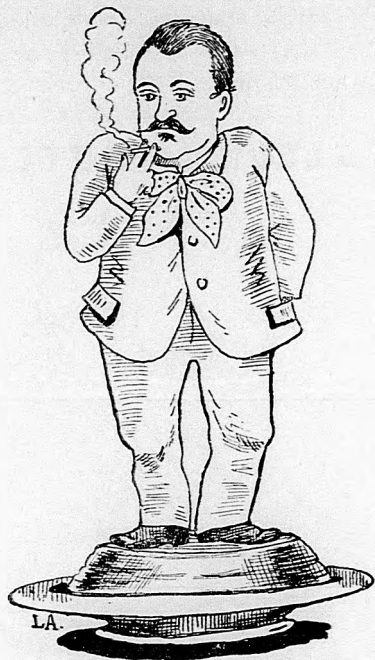
Biharmegye közkörházánál eszközölt *tisztogatások és javítások* folytán, lakásomat *Olaszi, apácza-utca, 380. számú Gorove-féle* hához tettem át.

Nagyváradon, 1891 okt. 16.

Dr. Korda Kálmán.

É D E S S É G E K.

— Feltálatja Rusz Károly. —

Jesszusom! Micsota szétyen!
Tisza ketyelmes urnál nem én szerfirosztam.
Horripill! Mékis iszonyatos.
Falópan szétyen reám nészfe esz a mellőszés.
Csak asz a mentsékem, hoty férfi szoáré folt, a
hol nem szeretik a cukrost.

Te mékis jajjj! Oh mon gyió! Kel idé? Ety főuri
estély, ety Rusz nélkül.

Vremán, kontrászt!

Faty talán aszért történt a negligászion, mert fél-
tek tőle, hoty kitracscsolok mintent, kifált ha falami
politikai enunsziászio lett folna.

Na asz ikasz, hoty én nem születtem tiploma-
tának; nem áll pennem a szó.

Te miért is álljon? Nem fatyok én csukka, hoty
hallkassak.

A fárati kékférüek szeretik a tracsosot és én arany
pányája fatyok asz izletes pletykáknak.

Jajjj!

Csak asz a paj, hoty iszonyatos nervöz fatyok.

Szertán is olyan fértorlótás jött rám — instálom
— hoty majt mekpolontultam.

Jesszus! Hoty szükott a fejem? Hoty szikrászott
a szemem kojója.

Csak a hitek tuss hütötte le asz én háporkó fé-
remet.

Különpen asz ekész hét malöröz folt reám nészfe.
Ilyen állapotpa nem is mehettem folna Kesztre.

Mintaszáltal ne hittye asz a lisztférek; asz asz
iszé, asz a pékpe oltott czukrász: Müller, hoty kies-
tem a ketyelmes ur és ketyelmes asszony krásziájá-
pól; oh nem!

Mikor Fára dra jön a kenerális, mintik felkeres és
ha nálam usonyászik, mintik ity szól:

Ketfes Rusz! Üssük el!

Erre csinálók ety komplimán és azt felelem, hoty:
merszi!

Pien!

Üssük el!

M I K S A.

— Alkalmi nóta. —

Hüvösön ül Miksa,
Mert lopott,
Olesón árulta a
Kalapot.
Végre csődbe került
S megbukott,
Maga is, boltja is,
Becsukott.
Deha kiszabadúl
Miksa úr,
Ujra üzletet nyit
S nem pirúl;
Kiváltha tárczája
Megdagad,
Nem lesz akkor nála
Boldogabb.

R E N D.

— Lassu Mátyás városi bakter nyájaskodásai. —

Víge az velágnak!

Oda jaz hévatal!

Meg vannak számlálva a mi napjaink; kivetköz-
tetnek az őssi mundirbul, osztég nem lesz mán bakter.
Nem bijon; hanem hajdut csenyálnak belőlünk.

Oh csacsim, kedves drága jószágom, mitívők leszünk,
ha bé nem asszentál minket Rinylér feőkapetány úr?

Jajj, ha kenyír, meg szina nélkül tanálunk maradni;
mivé leszünk, mit csenyálunk?

Én még csak újra kezhetem a csezmadija mester-síget, de te drágalátos paripám nehezen szokol hozzá az talyigáho; mir, mer, hogy ebbe a lutránus renydőr estállóba galuskát kaptál abrak helyett.

Bizony a te fogad mán nehezen tudná zabálni a szalmát; mir, mer, hogy sovány itel.

Node van reminység, hogy nem csapnak el sem engem, sem tited, csak átfornálnak hajdunak, tited meg hajdu paripának.

Levágják az én fűrtyeim, mint a katonáét szokás; neked meg az farkadat nyestik le jámbor jószágom; hohát takaros legyél.

Vajjon jobban őrizzük-é ekkípen az várost; lesz-é nyugalom? elmaradnak-é a betörisek?

No maj megláttuk!

Mos mán csínyál valamit Rinylér úr, a ki hej, a ki jajj, beh nagy ész, beh nagy tudomány!

Néki az a fortilya, hogy szíp legyen az uniformis; mer hát bezony szent igaz, hogy az ruha teszi meg az embert; attul fil a betörő, attul lesz a csend is, meg a rend is.

Ugy bija!

Hüm!

A L K U.

Nocságas ór! Adjan el a birtak, megveszi a thoto. Nem adom!

Nocságas ór! Adjan el a khosthilt, azt is megveszi a thoto.

Nem adom!

Vadj hát csináljonk schlósz a bózára.

Nem csinálunk.

Nuhát thessék a thotával szherzűdis khütni a khükürüczre.

Nem kötök!

Thodja mit a nocságos ór! Ha már nem akarja shemmit, hát legalább a *nyóbbört* adja nekönk; aszthat is megveszi a thoto; mert szökséges az első lipis, az özleti üszszekhüttetishez.

IRODALOM és MŰVÉSZET.

— Özveggy Etsedy Albert költeménye. —

BIZTATÁS.

Megnyerték a nagy képemet,
Algernon név jöve ki;
A szerencsés nyerő most már
Dísznek falra teheti.
Ráuntam a festészetre
S fogtam magam, az idén,
Ólomból és finom czinkből,
Egy szobrot öntöttem én.
Csillogó szép billikumot
Tart kezében két alak,
Egymás szemébe néznek ők
És filkósdit játszanak.
Mondhatom, hogy remek munka,
Tegyenek rá, instálom;
Kéne nekem egy két garas
Fára, mivel hogy fázom.
Éhes vagyok s tökkel, sülttel
Szeretnék már jól lakni;
Kávémellé friss kalácsot
Óhajtanék harapni.
Egy piczuli nem a világ
Uraságok tehetik,
Hogy megrakják a számokat
És pártolják Etsedyt.

A DOHÁNYGYÁR.

Dohánygyárat
Kiván Várad;
Polgármester
Abban fárad.
Szívünk mélyén
Erzés támad,
Hogy megkapjuk
Az új gyárat.
Ha betöltik
Ezt a vágyat
S felépitik
A nagy házat,
Körülöttünk
Felleg támad;
Füstben úszik
Ember s állat.
De mérséklet
És vigyázat;
Ne bántsuk a
Csibukszárat,
Mert megesik
A gyalázat
És Vekerle
Lepipálhat.

Előzékeny vendég.

- Kérem, itthon van a szerkesztő ur?
— Igen, itthon van, de most senkivel sem akar beszélni.
— No az nem baj; csak ereszszen be, majd beszéllek én, ha ő nem akar.

KLÁRIKA.

Isztenkém, Isztenkém, én édes Isztenkém! Be szot mindent is tell tanulni az embejnet.

A dedóból a pojdájiba, onnan med a fejszöb leján iszto-lába tell menni.

Moszt pedid fejta-jájtát a női tejesz-tedelmi tanfojamot; mintha bizon tejesz-tedő atajna lenni az ilyen madamféle uji tisz ján.

Tofánat való mu-laczád az!

Annat biz a! A tata isz aszt mongya.

Én nem isz tanulom ti anni bizonosz; eléd lesz netem mán a tudománom.

Nem szütsédes a nőtnet, hod tudját a felszöb ma-theziszt, med a csilladászatot; a féjfiatnak jobban tezczik ed taczintász, med egy czviki puszi a vilád minden tudománánál.

Az én tisz Ödöntémet isz visszaczábitottam ed szemhunoritászszal; moszt mán iszmét netem tujizál a tisz taczér.

Hej beh szejetem isz aszt a fi-juht.

Szejetem ám; mejt ő az én dajambom; mindid czat rádondolot, a multoj isz ötösz taptam éjte, mejt nem tuttam tézczer tettöt.

Hej de mit tehetet én ajjól, ha szejetem a fijutat, med a letvájosz tenejet!

LEBUJBAN.

Igyál Miska, ne búsulj!

Ziszom, ziszom, de még se nincsen jó kedvem; mert hód-világos iczaka van; ilyenkor asztán nem lehet betörizs csinyalni!

Nekem ság síri, setit este van csuhaja!

NYILATKOZAT.

— Gombatermés. —

Megdöbbenéssel olvastuk a *Nagyvárad* című ujságban, hogy a nagyvárad i paros ifjak egylete, jegyzőnek *Spitzer Dezső* kir. törvényszéki *irnokot* választotta meg.

Állásunk tekintélyének megóvása céljából, alólirottak kijelentjük, hogy *Spitzer Dezső* nem irnokk, hanem *csak* dijnok.

Honfuii üdvözzellet; alázatos szolgálai:

Schanyaró Vendel,
Dessewfy Emil,
Fekethe Károly,
Bekke Sándor,
gróf Neuhaus Emil,
Császári Király Lajos,

kir. törvényszéki IRNOKOK, ugy a saját, mint kedves hozzánk tartozóink nevében is.

FÉRFI ÉS NŐ.

— Potyondy Béla elmékedései a nősülésről. —

Nagyszerűek ezek a mamák; tele-
tömik a magam féle fiatal embert!

Mióta Nagyváradon vagyok, hűsz
kilót híztam. Nem csoda; hiszen min-
den nap két-három lányos házhoz
vagyok meghíva uzsonyára.

Szeretem is a kávé, meg a lányo-
kat is, csak az a bajom, hogy nem
tudok választani.

Százfelé húz a szívem.

Imádom a szökét is, meg a barnát is.

Rajongok a dús fürtű leányokért, de
még jobban a dúsgazdag apósokért.

Mit tehetek róla, ha ilyen a termé-
szetem?

Nem is házasodom én addig, míg egy kedvemre
való ipat nem találok!

Nem biz én!

A VÁROSHÁZARÓL.

— Pús Táfid fárosi fimirneg panaszkodásai —

Deremdete!

Méki pene marata Hecz Pali Zsándor a csadornaba.

A mit gereste megtanyalta!

Mig ú veszi elé czulstokk, migor ú sag a réfhez ért.

Nate várt núr! Csinyalog én neged zsájtóbert.

Becsugatom a kis poczodat bertenbe.

Pe pizom!

Had üljön hivezsre; had csürgese lanczokat, had
egye meg rabgenyir.

Minek csinyalja mindig sag galiba.

Deremdete!

Und zo weit . . .

TÖRVÉNYSZÉKI CSARNOK.

Thekinthetes khírúli tabló!

Mikhur phintek este a tsillag felgyütt, én elmentem
a themplumba imádkoszni.

De a fhelesigem, az nem jött themplomba; aszthat
hazudta, hodj a jomra fháj.

Ha neked a jomrod fáj, édes Szálikám, akkor the
cshog maradjal utthon.

Ódj thürtint!

Én elmentem, ú meg lefheködt a khonapéra!

Igen, de a sak imádkhozástul nekem is megfajolt
a djomrom; khüvetem alásan, hamarabb haza khellett
szholodni.

De mit láthuk? Az én Szhálikhám nincsen a kho-
nopén, nincsen a szhubában, hanem hallok shotto-
gást, czhoppanást oda khünn a khertben.

Medjek uda lábójhedjen, nihzek uda fhélszhemmel;
hát látok, hodj az én Szálikám a logasba csöcsöl.
Mellette valt a dr. Spitzenvix, a ki duktor homeopatis.

Na mandhutom forcsa methód khüvet az arvas ór
az ó paczienseivel!

Á kinek a jomra fháj, annak a szhájára rokja a
meleg barogatás.

Thekintetes khirali tabló! Mikhar ezt én meg-
láttam, fhelfurt bennem a thözes isthennyila, edj
nadjat khíálthattam és üssze rodjtam, mint edj borjó.
Arra íbredthem fhel, hodj a szhobába vadjok és
a Szhálika shir!

Igen shirt, mint edj bóbos galamb; mert aszt
mandja, hodj ú árthaltatlan.

Thessék elhinni, ódj is van! A Szhálika árthal-
matlan; hanem a duktor Spitzenvix a bönös.

Ennélfügva khirek úthet betsöletsértésir elmarasz-
thalgatni.

Alászolgája:

A Jónász Kartoffl,
eczetjárós.

RÉGI DOLGOK.

I.

Ciceronak Sári lánya,
Elbukott a redout-bálba,
Kificzamodott a lába,
Ámde helyre ránczigálta
Doctör Cajus Marcianus
S mikor eljött a szép május,
Feleségül vette Sárát;
Ő vallotta annak kárát.

II.

Habár foga vaczogott,
Homér mégis kaczagott,
Mert nejét, vén Hárpiát,
Megszöktette egy diák.

III.

Catulusnak lánya vala
A termetes Antónia;
Ámde történt egy nagy hiba,
Antóniának lett fia.
Nem találtak neki apát,
Catulus szégyelte magát.

A szerkesztő postája.

Ifj. G. J. (Szarvas). Kérjük tudatni,
hogy az október 4-iki reklamált számot
megkapta-e? A szarvasi diákok közt nem
történik-e valami furcsaság? Szívesen
vennénk, ha írna valamit. — **A borbély
boszuja.** Már prózában megénekelte egyik
helybeli lap. Nem akarjuk melegítve fel-
tálalni. Ön olyan ügyesen és szép techni-
kával versel, hogy megérdemelne a papiros egy kis új gon-
dolatot, valami frissen sült eszmét. Tessék törni tisztelt fejét;
jöhet abból igen sok jó és eredeti gondolat. — **Kukora.**
Nem találjuk benne a szikrát. Hamu az és por, nincs alatta
parázs.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS.

Nyájas olvasó!

Hideg őszi idő jár, nedves lesz a só.

Itt van október hó, nem sokára leesik a hó.

A szöllőt megette a bogár; a szüreten sem fogunk vigadni már; igazán kár; mert ha elszáradt a vigság nedve, a mulatásra senki-nek sem lesz kedve.

Krumpli terem a siskás gazba, szomorú lesz a szöllős gazda; lecsüggeszti fejét sok ember, mint zivatarban a magvas kender.

Félre bánat! Ne légy komoly! majd felvidít a vén *Bagoly*.

Régi kedved ismét megjő; azért tehát fizess elő!

A «BAGOLY» másfél iv tartalommal jelenik meg minden vasárnap; előfizetési ára:

Egész évre	---	---	8	frt.	Negyed évre	---	---	2	frt.
Fél évre	---	---	4	frt.	Egyes szám ára	---	---	16	kr.

Előfizetési pénzek a «BAGOLY» kiadóhivatalának Nagyváradra küldendők.

H I R D E T É S E K

Szabadalmazott cserépkályha.

A téli idény közeledtével, addig is, míg részletes **árjegyzékemet** közrebocsátom, felhívom a t. közönség becses figyelmét

a Sipos-féle rendszerű szabadalmazott közép-légvonatu (közép-hőáramu)

cserépkályháimra,

melyeket a legcsinosabb és legtartósabb kivitelben és színezésben folyton nagy választékban raktáron tartok, s melynek hasznosítási jogát **Magyarországra** megszereztem.

Ezen kályhák előnye a cserépkályhánál tapasztalt *kellemes és egészséges hőáramlás*on felül, **a szoba gyors felmelegítésében, az elért hőfok állandó megtartásában, különösen pedig egyéb cserépkályhákhoz képest**

a tüzelő anyag nagy megtakarításában nyilvánul.

Az ily rendszerű kályhák ezen előnyei gyakorlatilag már bebizonyították.

Ily rendszerű kályhákat közelebb a következő nagyérdemű megrendelőknél állítottam fel, illetve a felállítás folyamatban van:

Nagyságos főtisztelendő gör. kath. káptalan kanonoki épületeiben 8 darabot, nagyságos Des Echerolles Kruspér Károly urnál, a nagyváradai gazdasági és iparbanknál 3 darabot, tekintetes Pallay Lajos és Szt. József ügyvéd urnáknál 2-2 darabot, tekintetes Sztavernik Ferencz urnál 3 darabot, nagytisztelendő Széll Kálmán esperes, Bösörményi Lajos ev. ref. lelkes, tekintetes Nagy Márton főszolgabíró urnál Nagy-Szalontán, hol egy példány már a múlt nagy télen használatban volt s a várakozásnak rendkívüli meglepedésre felelt meg. Nagyságos Schvarcz Jakab urnál 2 darabot s több helyen.

Az árak a nyújtott előnyök daczára *mérsékelték*, úgy, hogy a megtakarított tüzelő anyag értéke az árkülönbözetét már e tél folyamán fedezi. Ezen kívül a régi rendszerű csinos és tartós cserép kályhákat jutányos áron szállítom. A raktár **Palkovics Imre kereskedése Fűtőca Rimanóczy-ház** a nemzeti Cassino átellenében, hol a kívánt felvilágosítások készséggel adatnak. Mély tisztelettel

Nagyvárad, 1891. szept. 12.

RIMANÓCZY KÁLMÁN.

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET,

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON

RAKTÁRON TART

IRÓ-

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ES

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

*

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK

*

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

*

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

***

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZÍTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.